

σπέρνῃν χειμωνικὸν / καὶ καλοκαιρινὸν ἀκόμα προμετάρειν νὰ φυτέψῃν καὶ συκιὰς
 μέσαν καὶ νὰ κάμῃ πετροτοίχι α / ἀπὸ κεῖν ποῦ ἀνκίζειν καὶ σὲ ὅ,τιν νιτράδαν ἤθε-
 λεν ξαπεστείλει ὁ ἀφέντης ὁ Θεὸς νὰ κά / μῃ τὸ αὐτὸν πρᾶμα νὰ τῇ μοιράζου με-
 τὸ μοναστήριν ἴσια πρὸς ἴσια χωρὶς κανέναν / ἱκανὸς καὶ νὰ πηγαίνει ὁ κοπιαστής
 με ἐδικὰς τουν ὁξοδες τὴν μπάρτην τοῦ μοναστηρίου εἰς / τὸ ἴδιο μοναστήριν καὶ
 κάνοντάς τον καλὰ ὡς ἄνωθεν προμετάρειν νὰ τῷχῃν αὐτὸς καὶ / ἅ κάμῃν καὶ παιδία
 νὰ τῷχουν καὶ αὐτὰ ὡς ἄνωθεν εἰ δὲν καὶ δὲν ἤθελε εἶσται τὸ πρᾶμα / καμωμένον
 καὶ νοικοκυρεμένον ὡς προμετάρειν νὰ πριβάρουνται ἀπὸ μέσαν καὶ νὰ χάνουν /
 καὶ τοὺς κόπους τος ἐπειδὴν καὶ νὰ μὴν νῆδωκε καὶ καμμιᾶς λογῆς πληρωμὴν εἰ δὲ
 πάλιν καὶ δὲν ἦ / θελεν ἔχειν κληρονόμους νὰ τὸ κάνη αὐτὸς ἕως τὴν ζωὴν του καὶ
 μετὰ τὸν θάνατόν του νὰ / εἶναι πάλι τοῦ μοναστηρίου οὕτως νὰ τρέχῃν καὶ εἰς
 τοὺς κληρονόμους ὅποιος ἀπομείνει ἄκληρος νὰ εἶ / ναι πάλι τὸ πρᾶμα τοῦ μονα-
 στηρίου καὶ τὰ ἐξῆς εἰς ὅλο τὸ παρὸν γεγραμμένον ἔμειναν κοντέν / τοιν καὶ ἀνε-
 παμένοι βάνοντας καὶ ἀξιοπίστους μαρτύρους.

/ — Γεώργιος ἱερεὺς Ἀμάης καὶ σακελλάριος Ναζίας μάρτυρας ὡς ἄνωθε. —

/ — παπᾶ Μᾶρκος Πολίτης μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε —

/ — Ἰάκωβος Ταμέτζος μάρτυρας —

/ — Καλλίνικος ἱερομόναχος βεβαιώνω τᾶνωθεν

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψαν.

661

Πώληση

φ. 350^v

/ Φ 380

Ἐβγαλμένη ἀπὸ παπᾶ

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1687/ Ἰουλίου 25/ [.....
] / ὑπογράφοντος νοταρίου ἐνεφανίστην ὁ εὐλαβέστατος παπᾶ κύρ [] / γος
 καὶ ἡ Καλὴ θυγάτηρ ποτὲ Κυριάκου Πέρου Ραῖνας λέγοντας [] Κα / λὴ πὼς
 τὴν ἐλιά τὸν δέντρον / με τὴν ἀγρι / λιά ποῦ / ναι στὴ ρίζαν της / ὅπου ἔχειν μέ-
 σαν εἰς τὸ πρᾶμα τοῦ ἄνωθεν ἅ / φέντην παπᾶ τὸ εὐρισκόμενον εἰς τὸ μέρος τοῦ
 Ἀγίου Θαλλαλαίου τὴν ὁποία ἐ / λαία τὸν δένδρον με τῇ ἀγριοελιά / λέγειν πὼς
 τὴν ἔχειν ἀπὸ πουρκίν της κατὰ τὸ προικονχάρτιν / της, τώριν λέγειν ἡ αὐτὴν Καλὴ
 πὼς ἔχειν χρεία νὰ κυβερνηθῇν καὶ εἰς τοῦτον τὴν [αὐ] / τὴν ἐλαία / καὶ ἀγρι-
 / λαία / ἀπὸ τὴν σήμερον τὴν ἐδίνειν καὶ παραδίνει τὴν καὶ πουλεῖ τὴν τοῦ ἄνωθ[εν] /

ἀφέντη παπᾶ ο διὰ τρία κάρταν ἡγου ἄσπρα 90/ καθὼς ἔβαλαν τὰ αὐτὰν μέρος
[τὸν] / κύρ Ἰάκωβον τοῦ Μιχελέτουν καὶ ἐπόκοψέν [[σιν]] τηνε ἀπὸ τὰ ὅποια
ἐνενήντ[α] / ἄσπρα ἐβγάζουσιν τὰ δεκοχτὼν τὸ βοῖβονταλίκιν μένου ἄσπρα [έβ]-
/ δομήνταν δύο ἡγου ρεάλι ἐμισὸν καὶ ἄσπρα 12/ τὴν ὅποια πληρωμὴν καὶ τι[μὴν] /
τοῦ αὐτοῦ δένδρου τὰ ἔλαβεν ἐδῶ πρεζέντε ἡ αὐτὴν πουλήτραν καὶ κράζ[εται] /
πληρωμένην κοντένταν καὶ ἀνεπαμένην παραδίδοντάς του τὴν νὰ τὴν ἔχη [] /
δένδρο ἐδικόν του καὶ ἀγοράν του καὶ ἀπὸ κανεῖν νὰ μὴν ἔχῃ κανέναν [έ] / μπόδιο
ὀπλιγάροντας πάνταν ἡ αὐτὴν Καλὴν νὰ τὸν ἐνμαντινιέρην [εῖς] / πᾶσαν ἐνάντιον
καὶ τὰ ἐξῆς εἰς μαρτυρίας τῶν κάτωθεν ἀξιοπίστων μαρ[τύρων].

/ — παπᾶ Νικολὸς Μοσχόπουλος μάρτυρας —

/ — Μᾶρκος Ἀμπελικόπουλος μάρτυρας ὡς ἄνωθεν ++

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

662

Ἐπικύρωση προικοσυμφώνου

φ. 351Γ-ν

/ [Ἐβγαλμένη] ἀπὸ τοὺς παπάδες

Φ 381

/ [+ Εἰς δόξαν τοῦ] παντοδυνάμου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1687/ ἐν μηνὶ Ἰουλίου
26/ ἐνεφανίστην / [ἐμπροσθε]ν κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοταρίου ἡ κερά Κατε-
ρίνα γυνὴ τοῦ ποτὲ Ἀντωνίου / [] ἡ ὅποια λέγειν πὼς ἐπειδὴν καὶ νὰ ἐπάν-
τρεψεν τὴ θυγατέραν τῆς μετὸν / Γιαννάκην Διασορηνὸν χωρὶς τὸ θέλημα τοῦ
ἀντρός τῆς ὅπου ἦτονε μισεμένος εἰς τὴν / Πόλιν καὶ ἐρχόμενος ἐπέραςεν πολλές
κακὲς καρδιὰς καὶ σύνχυσες πὼς ἤκαμεν τὴν / ἀπαντρεῖα ἀνάβουλά του καὶ πὼς
ἐπῆγεν καὶ ἤταξέν τῆς τὰ πράματά του καὶ τὰ κίσταν του / χωρὶς τὴν βουλήν του
ἐτζί λέγειν πὼς ἐπῆγεν καὶ εἰς τοῦ καδῆ τοῦ καιροῦ ἐκείνου καὶ ἐγγάλειε νὰ πᾶ-
/ σιν τὰ πράματά του ὀπίσων καὶ τὰ κίστα του ἐτζί λέγειν πὼς ὅσοιν ἄρχοντες
καὶ ἂν ἦτανε ἐ / κεῖ εἰς τοῦ καδῆ ὅλοι τοῦ ἐδώκασιν τὸ δίκαιο τοῦ Ἀντώνη καὶ ὁ
ἴδιος καδῆς μὰ εἶχεν λέγειν τὸν Ἀλῆν Τζελεπῆ / [] εἶχε / [] φα / φίλον
ποῦ ἦτονε βοῖβόντος καὶ ἤβαλέν τονε ἀπάνων καὶ ἤπεψεν καὶ ἐπῆρεν τότε καὶ /
τοῦβαλέν τονε στανικῶς του καὶ ἐπόγραψεν εἰς τὸ προικοχάρτιν τῆς θυγατέρας του
καὶ οὕτως πά / ντα εἶχασιν σύνχυσες καὶ ἐτζιν ἤκαμε ἓνα γράμμα ὁ ἴδιος Ἀντώνης
ὑπὸ χειρός του καὶ γράφειν τὰ / γενόμενα καὶ ἄλλο πάλι γράμμα ἡγου διαθήκην
καὶ ἀφήνει τὴ γυναῖκα του κυρία νοικοκυρὰν καθὼς / δημοποιεῖ τὰ ὅποια γράμμα-
ταν μοῦ τᾶδωσεν ἡ ἄνωθεν συνβίαν του ἡ κερά Κατερίνα καὶ ἔβα / λά τα εἰς τὴν